

Anhang B

tit

1852.

Rigsdagstidenden.

N° 82.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

Forf. af Betænk. over Udf. til Køningslov for de under Ministerierne ansatte Embedsmænd.

En saadan Udgiftsforøgelse kunne nu selv de Medlemmer af Udvalget, der antage, at der paa flere Steder under Ministerierne kunde være Grund til Gågeforbedring, ikke finde ubetænkkelig, naar den indtræder efter den her opstillede Regel. Men Udvalget kan i Almindelighed ikke undlade at henvende Opmærksomheden paa, at Loven uden tvivl i det Hele vilde bidrage til at forhøje Gjennemsnitsalderen for Embedsmændene i hver Klasse noget, idet den med Sikkerhed beregnelige Udfigt til Tillæg efter Tjenestjaar vil afholde Adskillige fra at søge den Befordring udenfor Ministerierne, som de maaskee ellers vilde søge, naar de paa deres Plads ikke havde anden Udfigt til Tilvært i Indtægt end den uvisse, der beroede paa Vacance imellem Formænd, og en saadan Indskydelse af Loven vil baade i finantiel Henseende være lidet ønskelig og maaskee i adskillige Tilfælde ikke til Baade for Tjenesten, om det end indrømmes, at i enkelte Tilfælde derved en Mand kan beholdes i en Stilling, som han ellers vilde forlade.

Næst denne Hovedindvending mod det foreliggende Lovudkast have vi fremdeles den anden, at den, uden udtrykskelig at sanctionere den nuværende Organisation af Ministerierne med Hensyn til Antal og Fordeling af Embedsmænd og Arbejde, dog, ved at omgaae denne Side af Sagen, borttager en vigtig Impuls til at underkaste den en Drøftelse og Revision, hvilken maaskee ogsaa vilde medføre en Beredvillighed til paa enkelte Punkter at gaae ind paa højere Gageansættelser, end man vil være tilbøielig til at indrømme Classerne, som de nu fremtræde. Dette finder strax Anvendelse

paa det første Led i Organisationen, der, i Modsætning til den ældre Collegialforfatning, er nyt, nemlig Departementschefsposterne. Udvalget har den Formenting, at disse saare vigtige Poster, i hvilke der kræves nøiagtig og ved Erfaring modnet Oversigt over og Indsigt i den for hver Forvaltningsgreen gjældende Lovgivning og Praxis, i Forening med et Overblik, der dog ikke er bundet ved de bestaaende Former, og ved hvilke under Forandringer i Ministerposterne selv Chvormeget man end maa ønske, at disse hos os ikke blive for hyppige) en vis Stadighed og Fasthed i Bestyrelsen skal sikkes og Traditionen bevares, med Hensyn til Antallet maae kunne indskrænkes, saaledes at der i de mindre omfangsrige Ministerier kun bliver een, i de større to saadanne Poster; en Forudsætning herfor er, at der tildeels — thi Forholdet er heri vel endeel forskjelligt paa forskjellige Steder — tillægges Contoirchefsposterne en noget større Betydning og et større Ansvar med Hensyn til Anvendelsen af Lovgivning og Praxis paa de forekommende enkelte Sager, hvilket atter hist og her turde betinge noget forandret Fordeling af Reserater og Expeditioner imellem Contoirchefer og Fuldmægtige. Men under Forudsætningen af en saadan Indskrænkning i Departementschefernes Antal troer i det Ringeste Fleertallet af Udvalgets Medlemmer, at man, for at vinde og beholde tilstrækkelig dygtige Mænd i disse vigtige og anstrængende Poster, for hvilke der oftere turde være Tilbøielighed til at foretrække Embeder udenfor Ministerierne, som tilbyde en mere selvstændigt fremtrædende og uafhængig Virksomhed, især naar der tages behørigt Hensyn til Kostbarheden af Livet i Hovedstaden i en vis Stilling, maa indrømme Vilkaar, der,